

## Posudek bakalářské práce Bány Halířové

Bára Halířová si jako téma své bakalářské práce zvolila Animované televizní seriály pro děti. Protože ji toto důležité téma opravdu zajímá a chce se mu věnovat i prakticky ve své další tvorbě, vnímá ho osobně a snaží se jít do hloubky. Bára pracovala velmi samostatně, k tématu přistupovala poctivě, pídila se po zdrojích, čerpala z různých stran. Vycházela z vlastních zkušeností diváka i začínajícího profesionála (zahraniční tematická stáž), používala oficiálně dostupné zdroje a součástí průzkumu byly i rozhovory s odborníky, kterých se ptala na věci podstatné nejen pro statistiky, ale i pro tvůrce. Nestačily jí informace o stávajícím stavu, zajímalo ji, co by se mohlo zlepšit, co změnit...

Oceňuji širší záběr, který chtěla pojmout, ale byl trochu širší, než nakonec zvládla. Spoustu zamýšlených (plánovaných) podrobností a vrstev nestihla, avizované místo po nich zůstalo prázdné a výsledný tvar nebyl v tomto finálním kontextu upraven, což je škoda.

Stylistiku vnímám jako osobní styl a není součástí hodnocení, takže k ní se vyjadřovat nebudu. Obsahově je práce poměrně neuspořádaná, i když je úhledně rozdělená na spoustu kapitol a podkapitol, obsahuje mnoho zajímavých informací, ale autorka s nimi nakládá dost volně. Plynule přechází od faktů k osobním dojmům, skáče od prvních seriálů k nejnovější tvorbě. Chtělo by to pevnější strukturu. Nicméně je z toho cítit zanícení a osobní zájem, což samozřejmě funguje a je klíčové.

Konkrétněji, ale stručně, zmíním několik podtémat, která mi nepřišla ideálně zpracovaná: Určitě by stálo za to rozepsat dvě nejdůležitější kapitoly zaměřené na tvorbu pro děti 6 - 8 a 9 - 11 let, které bych čekala delší a obsáhlejší.

Zarazilo mě, že autorka v práci o televizních seriálech zcela pominula totální fenomén Simpsonovi.

Kapitola o ČT se omezuje na dobu od právního data vzniku značky, tedy od roku 1992. Jakákoli kontinuita a přirozená návaznost na Československou televizi a její pořady, které vysílá, či pokračuje ve výrobě těch zavedených, chybí. Samozřejmě by zde mělo místo alespoň velmi stručné porovnání této státní televize s komerčními, v návaznosti na dětskou cílovou skupinu (Barandov (animáček), Nova (spíš pořady pro celou rodinu), Prima (Simpsonovi)).

Nemůžu souhlasit s autorčíným tvrzením, že ČT kromě večerníčku a Anči a Pepíka nedělá žádnou původní animovanou tvorbu pro děti. Není toho moc, ale jen já jsem pro ČT režírovala v posledních 10ti letech 4 animované zábavně-vzdělávací seriály. Dětský kanál Děčko používá animace ve velkém množství cyklických pořadů, které vyrábí. Zcela rozumím, jak to autorka myslí, že jde o celkově neutěšený pocit z vlastně zoufalého stavu, kdy Česká televize je prakticky jediným možným objednatelem a producentem současné animace pro děti v naší zemi. Ale přece jen jde o oborovou bakalářskou práci, můžeme používat termíny "především", "v této kategorii je ojedinělé" a podobně, ale nemůžeme mluvit striktněji, když to není pravda.

Trochu mi chybí úvody a závěry u jednotlivých podtémat. Autor má plné právo si zvolit vlastní cestu, ale musí čtenáři vysvětlit, proč právě tuhle. Například v kapitole o ASAF není jednoznačně čitelné, s čím autorka souhlasí, s čím ne, dotkne se prostředku problému, rovnou udeří hřebíček do hlavičky, ale hned jde zas od toho. V závěrech jsou často zajímavé, podnětné samostatné myšlenky, ale chybí mi to shrnutí, zopakování podstatného.

Závěrem, oceňuji výběr tématu i důležité dílčí postřehy. Stávající text má velký potenciál, autorka mu věnovala hodně času i invence, ale prostě ještě není úplně hotový. Třeba bude příležitost se k němu vrátit v diplomové práci.

Studentce Bány Halířové navrhuji známku: 2

Maria Procházková